

כרשת

נשא

עם אונקלום ורע"י

פרשת נשא

כא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

כב כָּנַשְׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן

גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם

לְמִשְׁפַּחֹתָם:

קבל ית חשבון בני גרשון אף אנון

לְבֵית אֲבֹתָהוֹן לְזִרְעֵיתָהוֹן:

נשא את ראש בני גרשון גם הם. כמו
שצויתוך על בני קהת, לראות כמה יש
שהגיעו לכלל עבודה:

בג מבין שלשים שנה ומעלה
עד בן חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא לצבא צבא
לעבוד עבודה באהל מועד:

מבר תלתין שנים ולעלא עד בר

חֲמִשִּׁין שָׁנִין תִּמְנֵי יְתֵהוֹן כָּל דְּאִתִּי
לְחִילָא חִילָא לְמַפְלַח פּוֹלְחָנָא בְּמִשְׁכַּן
זְמַנָּא:

בד זאת עבדת משפחות
הגרשני לעבד ולמשא:
דין פולחן זרעית גרשון למפלח
ולמטול:

בה ונשארו את יריעות המשכן
ואת אהל מועד מכסהו

וּמִכֶּסֶה הִתְחַשׂ אֲשֶׁר עָלָיו

מִלְמַעְלָה וְאֵת מִסַּךְ פֶּתַח אֹהֶל

מוֹעֵד:

וַיִּטְלוּ יָת יְרִיעֶת מִשְׁכָּנָא וַיֵּת מִשְׁכַּן

זִמְנָא חוּפָאָה וְחוּפָאָה דְסִסְגוֹנָא דִּי

עֲלוּהִי מִלְעֵלָא וַיֵּת פָּרְסָא דְתִרְעַ מִשְׁכַּן

זִמְנָא:

אֵת יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן. עֶשֶׂר הַתַּחְתּוֹנוֹת:

וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד. יְרִיעוֹת עֲזִים הָעֲשׂוּיֹת

לֹאֲהֵל עֲלִיוֹ: מִכֶּסֶהוּ. עֲזֹרוֹת אֵילִים

מֵאֲדָמִים: מִסֶּךָ פֶּתַח. וַיִּלְוֶן הַמִּזְרָחִי:

כּוֹ וְאֵת קִלְעֵי הַחֲצָר וְאֵת מִסְכֵּי

פֶּתַח שַׁעַר הַחֲצָר אֲשֶׁר עַל

הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֵת כָּל כְּלֵי

עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

לָהֶם וְעָבְדוּ:

וַיֵּת סִרְדֵּי דֹדָתָא וַיֵּת פָּרְסָא דְמַעֲלָנָא

דְּתֵרַע דְּרִתָּא דִּי עַל מִשְׁכָּנָא וְעַל
מִדְבָּחָא סְחֹר סְחֹר וְיֵת אֲטוּנִיהוּן וְיֵת
כָּל מְנִי פּוֹלְחָנְהוּן וְיֵת כָּל דִּי יִתְמָסַר
לְהוּן וְיִפְלָחוּן:

אשר על המשכן. כלומר הקלעים
והמסך של חצר, הסוככים ומגינים על
המשכן ועל מזבח הנחשת סביב: ואת כל
אשר יעשה להם. כתרומתו וית כל
דיתמסר להוון, לבני גרשון:

בזַעַל פִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל

עֲבֹדֶת בְּנֵי הַגֵּרִישִׁי לְכֹל

מִשָּׂאם וְלְכֹל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם

עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל

מִשָּׂאם:

עַל מִימַר אַהֲרֹן וּבְנוֹהֵי יְהִי כָּל פּוֹלְחֵן

בְּנֵי גֵרִישׁוֹן לְכֹל מִטּוֹלְהוֹן וְלְכֹל

פּוֹלְחֵנְהוֹן וּתְמִנּוֹן עֲלֵיהוֹן בְּמִטָּרָא יֵת

כָּל מִטּוֹלְהוֹן:

עַל פִּי אַהֲרֹן וּבְנָיו. וְאִיזָה מִהַבְּנִים מִמּוֹנָה

עליהם, ביד איתמר בן אהרן הכהן:

כה זאת עבדת משפחת בני

הגרשני באהל מועד

ומשמרתם ביד איתמר בן

אהרן הכהן: (ס)

דין פולחן זרעית בני גרשון במשכן

זמנא ומטרתהון בידי דאיתמר בר

אהרן כהנא:

כט בני מררי למשפחתם לבית

אַבְתָּם תִּפְקֹד אֹתָם:

בְּנֵי מִרְרִי לְזָרְעִיתְהוֹן לְבֵית אַבְתְּהוֹן

תִּמְנִי יְתֵהוֹן:

ל מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה

וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם

כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת

עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד:

מִבֶּן תְּלָתִין שָׁנִין וְלַעֲלָא וְעַד בֶּן

חֲמִשִּׁין שָׁנִין תִּמְנֶנּוּן כָּל דְּאֵתִי לְחִילָא

לִמְפֹּלַח יֵת פּוֹלְחַן מִשְׁכַּן זְמַנָּא:

לֹא וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם לְכָל

עֲבָדָתָם בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד קִרְשֵׁי

הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחֵיו וְעַמּוּדָיו

וְאֲדָנָיו:

וְדֹא מִטְרַת מִטּוֹלָהוֹן לְכָל פּוֹלְחָנָהוֹן

בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא דְּפִי מִשְׁכָּנָא וְעֲבָרוּהִי

וְעַמּוּדוּהִי וְסִמְכוּהִי:

לֵב וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב

וְאֶדְנֵיהֶם וַיִּתְּדוּתָם וּמִיתְּרֵיהֶם

לְכָל כָּלֵיהֶם וְלְכָל עֲבָדָתָם

וּבְשִׁמּוֹת תִּפְקְדוּ אֶת כָּלֵי

מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאָם:

וְעֲמוּדֵי דְדֹרְתָא סְחֹר סְחֹר וְסִמְכֵיהֶון

וְסִפֵּיהֶון וְאֶטוּנֵיהֶון לְכָל מַנִּיהֶון וְלְכָל

פּוֹלְחָנֵהֶון וּבְשִׁמָּהֶון תִּמְנֹן יֵת מַנִּי

מִטָּרַת מִטּוֹלָהֶון:

וַיִּתְּדוּתָם וּמִיתְּרֵיהֶם. שֶׁל עֲמוּדִים, שֶׁהָרִי

יתדות ומיתרי הקלעים במשא בני גרשון
היו, ויתדות ומיתרים היו ליריעות
ולקלעים מלמטה שלא תגביהם הרוח,
ויתדות ומיתרים היו לעמודים סביב,
לתלות בהם הקלעים בשפתם העליונה
בכלונסות וקונדסין, כמו ששנויה
במלאכת המשכן:

לֹא זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
מִרְיָ לְכָל עֲבֹדָתָם בְּאַהֲלֵ
מוֹעֵד בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן

הַכֹּהֵן:

דִּין פּוֹלְחַן זֶרַעַיִת בְּנֵי מִרְרִי לְכָל

פּוֹלְחֵהוֹן בְּמִשְׁכַּן זִמְנָא בִידָא דְאִיתְמַר

בְּר אֶהְרֹן כֹּהֵנָא:

לְ וַיִּפְקֹד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְנָשֵׁיאֵי

הָעֵדָה אֶת בְּנֵי הַקָּהָתִי

לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבוֹתָם:

וּזְמַנָּא מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְרַבְרָבִי כְנִשְׁתָּא יֵת

בְּנֵי קָהָת לְזֶרַעֲיָתָהוֹן וּלְבֵית אֲבוֹתָהוֹן:

לֹא מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּהּ

וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא

לִצְבָּא לְעִבְרָה בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד:

מִבֶּן תְּלָתִין שָׁנִין וְלַעֲלָא וְעַד בֶּן

חֲמִשִּׁין שָׁנִין כָּל דְּאַתִּי לְחִילָא

לְפוֹלְחָנָא בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא:

לוֹ וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם

אֲלֵפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים:

וְהָיוּ מִנִּיגִיהוֹן לְזִרְעֵיהוֹן תִּירִין אֲלֵפִין

שִׁבַּע מֵאָה וַחֲמִשִּׁין:

לֹא אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפָּחַת הַקְּהָלִי

כָּל הָעֵבֶד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר

פָּקַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה

בְּיַד מִשָּׁה: (ס)

אֵלֶּין מִנִּינִי זִרְעִית קָהַל כָּל דְּפָלַח

בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא דִּי מִנָּא מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עַל

מִימָרָא דִּי בִידָא דְּמִשָּׁה:

שני לח

וּבְקוֹדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן

לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם:

וּמִנֵּי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְזִרְעֵיהֶן וּלְבֵית

אֲבֹתָהֶן:

לֹט מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה

וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא

לְצַבָּא לְעִבְרָה בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד:

מִבֵּר תִּלְתִּין שָׁנִין וְלַעֲלֹא וְעַד בַּר

חֲמִשִּׁין שָׁנִין כָּל דְּאֵתִי לְחִילָא

לְפִוְלְחָנָא בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא:

מ וַיְהִי פִקְדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֹפִים וְשִׁשׁ

מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים:

וְהוּ מְנִינְהוֹן לְזַרְעֵיהֶן לְבֵית

אֲבֹתָהֶן תְּרִין אֲלֹפִין וְשִׁית מֵאָה

וְתִלְתִּין:

מֵאֵלֹהִים בְּקוֹדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי

גֵּרָשׁוֹן כָּל הָעֶבֶד בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד

וְאֲשֶׁר פָּקַד מִנְּשָׂה וְאַהֲרֹן עַל פִּי

יְהוָה:

אֵלֶּיךָ מִבְּנֵי זֶרַע־יִשְׂרָאֵל גֵּרָשׁוֹן כָּל

דָּפֶלֶחַ בַּמִּשְׁכָּן זִמְנָא דִּי מִנָּא מִנְּשָׂה

וְאַהֲרֹן עַל מִימְרָא דִּי:

מִבְּנֵי וּבְקוֹדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָם

לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית אֲבֹתָם:

וּמִנִּי זֶרַע־יִתְּ בְּנֵי מִרְי לְזֶרַע־תְּהוֹן
לְבֵית אֲבֹתָהוֹן:

מִן מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּה
וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לְצַבָּא לְעִבְרָה בְּאַהֲל מוֹעֵד:

מִבֶּר תִּלְתִּין שָׁנִין וְלֵעֲלָא וְעַד בֶּר
חֲמִשִּׁין שָׁנִין כָּל דְּאֵתִי לְחִילָא
לְפוֹלְחָנָא בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא:

מִד וַיְהִי בְּקִרְיָהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם

שְׁלֹשָׁת אֱלֹפִים וּמֵאֲתָיִם:

וְהוּוּ מִנִּינִיהוּן לְזַרְעִיתְהוּן תִּלְתָּא אֱלִפִין

וּמֵאֲתָן:

מַה אֵלָּה פְּקוּדֵי מִשְׁפָּחַת בְּנֵי

מִרְרֵי אֲשֶׁר פָּקַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן

עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מִשָּׁה:

אֵלֶּיךָ מִנִּינִי זַרְעִית בְּנֵי מִרְרֵי דִּי מִנָּא

מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עַל מִימְרָא דִּי בִידָא

דְּמִשָּׁה:

מִן כָּל הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מִנְּשָׂא

וְאֶהֱרֹן וְנָשָׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת

הַלְוִיִּם לְמַשְׁפַּחֲתָם וּלְבֵית

אַבְתָּם:

כָּל מִנִּינִיָּא דִּי מִנָּא מִנְּשָׂא וְאֶהֱרֹן

וְרַבְרָבֵי יִשְׂרָאֵל יְתָ לְוָאֵי לְזִרְעֵיהוֹן

וּלְבֵית אֲבֹתָהוֹן:

מִן מִבֵּין שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה

וְעַד בֵּין חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא

לְעֶבֶד עֲבֹדָת עֲבָדָה וְעֲבֹדָת

מִשָּׁא בְּאֶהָל מוֹעֵד:

מִבֵּר תִּלְתִּין שָׁנִין וְלֹעֲלָא וְעַד בֵּר

חֲמִשִּׁין שָׁנִין כָּל דְּאֵתִי לְמַפְלַח פּוּלְחָן

פּוּלְחָנָא וּפּוּלְחָן מַטּוֹל בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא:

עֲבֹדַת עֲבָדָה. הוּא הַשִּׁיר בַּמַּצֵּלִים

וּכְנוּרוֹת, שֶׁהִיא עֲבֹדָה לְעֲבֹדָה אַחֲרָת:

וְעֲבֹדַת מִשָּׁא. כַּמִּשְׁמָעוֹ:

מִח וַיְהִי־וּ פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת

אֲלֹפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשִׁמְנִים:

וְהוּא מִיִּנְיָהוּן תִּמְנִיא אֲלֶפֶין וַחֲמִשׁ

מֵאה וְתִמְנִין:

מִטַּעַל פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד

מִנְשָׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ

וְעַל מִשְׁאֹו וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֶת מִנְשָׁה: (פ)

עַל מִימְרָא דִּי מִנָּא יִתְהוּן בְּיַדָּא

דְּמִנְשָׁה גִבֹּר גִבֹּר עַל פּוֹלְחָנָהּ וְעַל

מִטּוּלָהּ וּמִנִּינוּהִי דִּי פִקִּיד יִי יִת מִשָּׁה:

וּפִקְדִיו אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה. וְאוֹתָן

הַפִּקּוּדִים הָיוּ בַּמִּצְוָה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים:

במדבר פרק-ה

שְׁלִישִׁי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

ב צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ

מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב

וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ:

פִּקִּיד יְתַבְּנִי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחֵנִי מִן

מִשְׁרִיתָא כָּל דְּסָגִיר וְכָל דְּדָאב וְכָל

דְּמַסְאב לְטָמִי נִפְשָׁא דְאַנְשָׁא:

צו את בני ישראל וגו'. פרשה זו נאמרה

ביום שהוקם המשכן, ושמנה פרשיות

נאמרו בו ביום, כדאיתא במסכת גיטין בפ'

הנזקין: וישלחו מן המחנה. שלש מחנות

היו שם בשעת חנייתן, תוך הקלעים היא

**מחנה שכינה, חניית הלויים סביב כמו
שמפורש בפרשת במדבר סיני היא מחנה
לויה, ומשם ועד סוף מחנה הדגלים לכל
ארבע הרוחות היא מחנה ישראל. הצרוע
נשתלח חוץ לכולן. הזב מותר במחנה
ישראל ומשולח מן השתים, וטמא לנפש
מותר אף בשל לויה ואינו משולח אלא
משל שכינה. וכל זה דרשו רבותינו מן
המקראות במסכת פסחים: טמא לנפש.
דמסאב לטמי נפשא דאנשא, אומר אני
שהוא לשון עצמות אדם בלשון ארמי,**

והרבה יש בב"ר אדריאנוס שחיק טמיא,

שחיק עצמות:

ג. מִזְכֹּר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלַחוּ אֶל

מַחוּץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלַחוּם וְלֹא

יִטְמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי

שֹׁכֵן בְּתוֹכָם:

מִדְּכֹר עַד נִקְבָּה תִּשְׁלַחוּן לְמִבְרָא

לְמִשְׁרִיתָא תִּשְׁלַחְנוּן וְלֹא יִסְאַבוּן יְת

מִשְׁרִיתָהוּן דִּי שְׂכִינָתִי שְׂרִיא בִּינִיהוּן:

ד וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל מַחֲוִיץ
לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (פ)
וַעֲבָדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ יְתֹהוּן
לְמַבְרָא לְמִשְׁרִיתָא כְּמָא דִּי מַלְיִל יִי
עִם מֹשֶׁה כֵּן עָבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
הוּיִדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
וּמַלְיִל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

וַיֹּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵישׁ אִו

אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת

הָאָדָם לְמַעַל מִנִּי בִיהוּה

וְאִשָּׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא:

מִלֵּל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹר אִו אֶתְתָּא

אִרִי יַעֲבֹדוֹן מִכָּל חוֹבֵי אִנְשָׁא לְשִׁקְרָא

שִׁקְרָא קָדָם יי וַיַּחֲבֹב אִנְשָׁא הַהוּא:

לְמַעַל מִנִּי בַה'. הרי חזר וכתב כאן

פרשת גוזל ונשבע על שקר, היא האמורה

בפרשת ויקרא ומעלה מעל בה' וכחש
בעמיתו וגו', ונשנית כאן בשביל שני
דברים שנתחדשו בה, האחד שכתוב
והתודו, לומר שאינו חייב חומש ואשם
על פי עדים עד שיודה בדבר, והשני על
גזל הגר שהוא ניתן לכהנים:

וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר
עָשׂוּ וְהָשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וְחַמִּישְׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו
וְנָתַן לְאֲשֶׁר אָשָׁם לוֹ:

וַיֹּדֶן יְת חֻבִּיהוֹן דִּי עֲבָדוּ וַיִּתְּב יְת
חֻבְתָּה בְּרִישָׁה וְחֻמְשָׁה יוֹסֶף עֲלוּהִי
וַיִּתֵּן לְדָחַב לָהּ:

את אשמו בראשו. הוא הקרן שנשבע
עליו: לאשר אשם לו. למי שנתחייב לו:

ח וַיָּאָם אֵין לְאִישׁ גֵּאֵל לְהַעֲשִׂיב

הָאֵשָׁם אֱלִיו הָאֵשָׁם הַמִּוֹשֵׁב

לִיהוּזָה לְכַהֵן מְלָבַד אֵיל

הַכַּפָּרִים אֲשֶׁר יִכַּפֵּר בּוֹ עֲלָיו:

וְאִם לֹיִת לְגִבֹּר פָּרִיק לְאַתָּבָא חוֹבְתָא

לָהּ חוֹבְתָא דְמִתְב קָדָם יִי לְכַהֲנָא בַּר

מִדְכָּר כְּפוּרִיא דִּי יַכְפִּיר בָּהּ עֲלוּהִי:

וְאִם אֵין לְאִישׁ גָּאֵל. שְׁמַת הַתּוֹבֵעַ

שֶׁהִשְׁבִּיעוּ, וְאֵין לוֹ יוֹרְשִׁים: לְהִשְׁיב

הָאִשָּׁם אֱלִיּוֹ. כְּשֶׁנִּמְלֹךְ זֶה לְהַתּוֹדוֹת עַל

עוֹנּוֹ. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכִי יֵשׁ לָךְ אָדָם

בִּישְׂרָאֵל שְׂאִין לוֹ גּוֹאֲלִים, אוֹ בֶן אוֹ בַת אוֹ

אֶחָ אוֹ שְׂאֵר בֶּשֶׁר הַקְּרוֹב מִמִּשְׁפַּחַת אָבִיו

לְמַעַלָּה עַד יַעֲקֹב, אֲלֵא זֶה הֵגֵר שְׁמַת וְאֵין

לֹא יֹרְשִׁים׃ הָאִשָּׁם הַמּוֹשֵׁב. זֶה הַקֶּרֶן
וְהַחֹמֶשׁ׃ לֹא לִכְהֵן. קִנְאוּ הַשֵּׁם, וְנָתַנוּ
לִכְהֵן שְׂבָאוֹתָיו מִשְׁמֵר׃ מִלֵּבד אֵיל
הַכַּפּוּרִים. הָאִמּוֹר בּוֹיִקְרָא שֶׁהוּא צָרִיךְ
לְהֵבִיא׃

ט וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קֹדֶשׁ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִכְהֵן לֹא
יִהְיֶה׃

וְכָל אֲפֻרָּשׁוֹתָא לְכָל קֹדֶשׁ דְּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל דִּי יִקְרְבוּ לִכְהֵנָּא דְלָהּ יִהְיֶה׃

וּכְלֵ תְרוּמָה וְגו'. אָמַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, וְכִי
תְרוּמָה מִקְרִיבִין לְכַהֵן, וְהֵלֵא הוּא הַמַּחְזֵר
אַחֲרֶיהָ לְבֵית הַגִּרְנוֹת, וְמָה תִּלְמֹד לֹאמַר
אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְכַהֵן, אִלּוּ הַבְּכוֹרִים שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה
יַעֲשֶׂה בָהֶם, תִּלְמֹד לֹאמַר לְכַהֵן לֹא יִהְיֶה,
בֹּא הַכֶּתֹּב וְלִמַּד עַל הַבְּכוֹרִים שִׁיְהִיו נִתְּנִין
לְכַהֵן:

וְאֵיֶשׁ אֶת קֶדְשִׁיו לֹא יִהְיוּ
אֵיֶשׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לְכַהֵן לֹא יִהְיֶה:

וְגִבֹּר יִתְּ מִעֲשֹׂר קוֹדֶשֶׁה דְּלֵה יְהוֹן גִּבֹּר

דִּיתֵן לְכַהֲנָא דְלֵה יְהֵא:

ואיש את קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו

מתנות כהונה ולויה, יכול יבואו ויטלום

בזרוע, תלמוד לומר ואיש את קדשיו לו

יהיו, מגיד שטובת הנאתן לבעלים. ועוד

מדרשים הרבה דרשו בו בספרי. ומדרש

אגדה, ואיש את קדשיו לו יהיו, מי

שמעב מעשרותיו ואינו נותן, לו יהיו

המעשרות, סוף שאין שדהו עושה אלא

אחד מעשרה שהיתה למודה לעשות:

אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לְכַהֵן. מִתְּנוֹת הִרְאוּיוֹת לוֹ:

לוֹ יִהְיֶה. מִמּוֹן הֶרְבָּה:

רַב־עֵי

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר:

יב דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי

תִּשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ

מַעַל:

מַלְל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימָר לְהוֹן גִּבּוֹר

גִּבּוֹר אֲרִי תִסִּי אֶתְתֶּה וְתִשְׁקֹר בֶּה

שִׁקֹּר:

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אֲשַׁתּוֹ. מַה כְּתוּב

לְמַעַלָּה מִן הָעֲנִיָּן, וְאִישׁ אֶת קִדְשִׁיו לֹא

יִהְיוּ, אִם אֶתָּה מַעַכְבִּי מִתְנֹת הַכֹּהֵן, חֵייד

שֶׁתִּצְטָרֵךְ לִבָּא אֲצִלּוֹ לְהַבִּיא לֹא אֶת

הַסּוּטָה: אִישׁ אִישׁ. לְלַמֵּד שְׁמוּעָלָת

בְּשָׁנִים, בְּאִישׁ מִלְחָמָה שֶׁלְּמַעַלָּה, וְאִישָׁה

**מלמטה: כי תשטה אשתו. שנו רבותינו,
אין המנאפין נואפין עד שתכנס בהן רוח
שטות, דכתיב כי תשטה, וכתוב בו נואף
אשה חסר לב. ופשוטו של מקרא, כי
תשטה, תט מדרכי צניעות ותחשד בעיניו,
כמו שטה מעליו ועבור, אל ישט אל
דרכיה לבד: ומעלה בו מעל. ומהו
המעל:**

**יג. וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הַשְּׂכֵּבֶת
זֶרַע וְנָעַל מֵעֵינָי אִשָּׁה**

וְנִסְתָּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד

אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה:

וְיִשְׁכַּב גִּבּוֹר יְתֵה שְׁכַבְתָּ זֶרְעָא וְיִהִי

מִכֶּסֶּא מֵעֵינַי בַּעֲלָהּ וּמִטְמָאָה וְהִיא

מִסְאֲבָא וְסִהִיד לִית בָּהּ וְהִיא לֹא

אֶתְחַדֶּת:

וְשֹׁכֵב אִישׁ אוֹתָהּ: אִישׁ. פֶּרֶט לְקַטֵּן וּמִי

שֶׁאִינוּ אִישׁ: אֶתָּה שְׁכַבְתָּ זֶרַע. שְׁכִיבָתָה

פּוֹסְלָת אוֹתָהּ, וְאֵין שְׁכִיבָת אַחוֹתָהּ פּוֹסְלָת

אוֹתָהּ, כִּמְעַשָּׂה בִשְׁתֵּי אַחִיוֹת שֶׁהִיוּ דוּמּוֹת

זו לזו: ונעלם מעיני אישה. פרט לסומא,
הא אם היה רואה ומעמעם אין המים
בודקין אותה: ונסתרה. שיעור שתראה
לסומאת ביאה: ועד אין בה. הא אם יש
בה אפילו עד אחד שאמר נטמאת, לא
היתה שותה: ועד אין בה. בטומאה אבל
יש עדים לסתירה: נתפשה. נאנסה, כמו
ותפשה ושכב עמה:

יד וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְיָה וְקִנְיָה
אֶת אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָא אוֹ

עֵבֶר עָלָיו רוּחַ קִנְיָה וְקִנְיָה

אֶת אֲשֶׁתוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָא:

וַיַּעֲבֹר עָלֶיהָ רוּחַ קִנְיָה וַיִּקְנֶי יָת

אֶתְתָּהּ וְהִיא מִסְאֲבָא אוֹ עֵבֶר עָלֶיהָ

רוּחַ קִנְיָה וַיִּקְנֶי יָת אֶתְתָּהּ וְהִיא לֹא

מִסְאֲבָא:

ועבר עליו. קודם לסתירה: רוח קנאה

וקנא. פירשו רבותינו לשון התראה,

שמתרה בה אל תסתרי עם איש פלוני:

והיא נטמאה או עבר עליו וגו'. כלומר

הוא התרה בה ועברה על התראתו, ואין
ידוע אם נטמאה אם לאו:

טו וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל
הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת קַרְבָּנָהּ עָלֶיהָ
עֲשִׂירַת הָאֵיפָה קֶמַח שְׁעָרִים
לֹא יִצַּק עָלָיו שָׁמֶן וְלֹא יִתֵּן
עָלָיו לְבִנָּה כִּי מִנְחַת קִנְאָת
הוא מִנְחַת זָכָר מִזִּכָּרָת עוֹן:
וַיֵּיתִי גִבּוֹרָא יְת אֶתְתָּה לֹות כִּהֲנָא וַיֵּיתִי

יֵת קִרְבָּנָה עֲלֶיהָ חֵד מִן עֲסָרָא בְּתִלַּת
סֵאִין קִמָּחָא שְׁעָרִין לָא יִרִיק עֲלוֹהֵי
מִשְׁחָא וְלֹא יִתֵּן עֲלוֹהֵי לְבִנְתָּא אֲרִי
מִנְחָת קִנְאָתָא הוּא מִנְחָת דּוּכָרָנָא
מִדְּכַרְת חוּבָא:

קמח. שלא יהא מסלת: שעורים. ולא
חטים, היא עשתה מעשה בהמה, וקרבנה
מאכל בהמה: לא יצק עליו שמן. שלא
יהא קרבנה מהודר, שהשמן קרוי אור
והיא עשתה בחשך: ולא יתן עליו

לְבוֹנָה. שֶׁהָאִמָּהוֹת נִקְרָאוֹת לְבוֹנָה,

שֶׁנֶּאֱמַר אֵל גִּבְעַת הַלְבוֹנָה, וְהִיא פִּירְשָׁה

מִדְרָכֶיהֶן: כִּי מִנְחַת קִנְאוֹת הוּא. הַקֹּמַח

הַזֶּה, קֹמַח לְשׁוֹן זָכָר: מִנְחַת קִנְאוֹת.

מֵעֶזְרֶת עָלֶיהָ שְׁתֵּי קִנְאוֹת, קִנְאֵת הַמָּקוֹם

וְקִנְאֵת הַבַּעַל:

טו וְהִקְרִיב אֹתָהּ חֹמֶה וְהֶעֱמְדָהּ

לפָּנַי וְחֹמֶה:

וַיִּקְרַב יְתָהּ פְּהֵנָּה וַיִּקְיַמֶנָּה קֶדֶם יי:

יז וְלָקַח חֹמֶה מֵיָם קֶדְשִׁים

בְּכֹלִי חֲרָשׁ וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר

יְהִיָּה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח

הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַפְּתִימִם:

וַיִּסַּב כֹּהֲנָא מִי כִיּוֹר בְּמִן דְּחֶסֶף וּמִן

עֶפְרָא דִּי יְהִי בִּיסוּדֵי מִשְׁכְּנָא וַיִּסַּב

כֹּהֲנָא וַיִּתֵּן לְמִיָּא:

מים קדשים. שקדשו בכיור, לפי שנעשה

הכיור מנחשת מראות הצובאות, וזו

פירשה מדרכיהן, שהיו נבעלות לבעליהן

במצרים תחת התפוח, וזו קלקלה לאחר,

תבדק בו: בכלי חרש. היא השקתה את
הנזאף יין משובח בכוסות משובחים,
לפיכך תשתה מים המרים במקידה בזויה
של חרס:

יח וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה
לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ
הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת
מִנְחַת הַזָּבָח מִנְחַת קִנְאָה
הוא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי

הַמָּרִים הַמֵּאֲרָרִים:

וַיִּקֶּם כַּהֲנָא יֵת אֶתְתָּא קָדָם יי וַיִּפְרַע

יֵת רִישָׁא דֶּאֱתָתָא וַיִּתֵּן עַל יִדְהָא יֵת

מִנְחַת דּוּכְרָנָא מִנְחַת קִנְאָתָא הִיא

וּבִידָא דְכַהֲנָא יְהוֹן מִיָּא מְרִירִיא

מִלְטָטִיא:

וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן וְגו'. וְהָלֵא כֹּבֵד נֹאמֵר

וְהַעֲמִידָה לְפִי ה', אֲלֵא מִסִּיעִין הִיוּ אוֹתָהּ

מִמְקוֹם לְמִקְוֶה, כְּדִי לִיגְעָה וּתְטַרֵּף דַּעְתָּהּ

וּתְוֹדָה: וּפְרַע. סוֹתֵר אֶת קְלִיעַת שַׁעֲרָה,

כדי לבזותה, מכאן לבנות ישראל שגלוי
הראש גנאי להן: לפני ה'. בשער נקנור,
הוא שער העזרה המזרחי דרך כל
הנכנסים: ונתן על כפיה. ליגעה, אולי
תטרף דעתה ותודה, ולא ימחה שם
המיוחד על המים: המרים. על שם סופן
שהם מרים לה: המאירים. המחסרים
אותה מן העולם, לשון סלון ממאיר. ולא
יתכן לפרש מים ארורים שהרי קדושים
הן, ולא ארורים כתב הכתוב אלא מאירים
את אחרים. ואף לא תרגם ליטיא אלא

מִלִּטְטִיָּא, שְׁמֹרָאוֹת קִלְכָּה בְּגוֹפָה שֶׁל זֶה:

יֵט וְהִשְׁבִּיעַ אֶתְּהָ הַכֹּהֵן וְאָמַר

אֵל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ

אִתָּךְ וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה

תַּחַת אִישׁ הַנָּקִי מִמִּי הַמְּרִים

הַמְּאָרְרִים הֵאלָה:

וַיֹּמַי יְתֵה פֶה־נָּא וַיִּימַר לְאַתָּתָא אִם

לֹא שָׁכִיב גִּבֹּר יְתִיךְ וְאִם לֹא סָטִית

לְאַסְתָּאבָּא בַר מִבְּעַלֶּיךְ הֲוִי זִכָּאָה

מִמֵּיָא מְרִירֵיָא מְלֻטְיָא הָאֵלִין:

והשביע וגו'. ומה היא השבועה, אם לא

שכב הנקי, הא אם שכב חנקי, שמכלל

לאז אתה שומע הן, אלא שמצוה לפתוח

בדיני נפשות תחלה לזכות:

כ וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁ:

וְכִי נִטְמְאַת וַיִּתֶּן אִישׁ בֶּךָ:

אֶת שְׁכַבְתּוֹ מִבְּלָעָדִי אִישׁ:

וְאֵת אֲרֵי סָטִית בַּר מִבְּעָלֶיךָ וְאֲרֵי

אֶסְתָּאבֶּת וַיְהִי גִבֹּר בְּיָד יְת שְׂכֵבֶתָהּ

בַּר מִבְּעֵלֶיךָ:

וְאֵת כִּי שָׁטִיתָ. כִּי מִשְׁמַשׁ בְּלִשׁוֹן אָם:

כֹּא וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה

בְּשִׁבְעַת הָאָלֹה וְאָמַר הַכֹּהֵן

לָאִשָּׁה יְתָן יְהוָה אֹתָךְ לָאֱלֹה

וְלִשְׁבִּעָה בְּתוֹךְ עַמֶּךָ בְּתֵת

יְהוָה אֶת יִרְכָךְ נִפְלֹת וְאֵת

בְּטִנְךָ צָבָה:

וְיוֹמֵי כֹהֵנָא יֵת אֶתְתָּא בְּמוֹמְתָא

דְּלוּטָא וְיִימַר כֹּהֵנָא לְאֶתְתָּא יֵתן יֵי

יֵתִיךְ לְלוּט וּלְמוֹמֵי בְּגוֹ עֲמִיךְ בְּדִיתֵן

יֵי יֵת יֵרְכִיךְ מִסִּיא וְיֵת מְעֵיכִי נְפִיחִין:

בשבעת האלה. שבועה של קללה: יתן

ה' אותך לאלה וגו'. שיהיו הכל מקלליו

ביד, יבואך בדרך שבא לפלונית:

ולשבעה. שיהיו הכל נשבעין ביד, לא

יארע לי בדרך שאירע לפלונית וכן הוא

אומר והנחתם שמכם לשבועה לבחירי,

שֶׁהַצַּדִּיקִים נִשְׁבָּעִים בַּפּוֹרְעָנוֹתַי שֶׁל
רָשָׁעִים, וְכֵן לַעֲנִיַּן הַבְּרָכָה וְנִבְרָכוּ וְגו' בְּךָ
יִבָּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: אֵת יִרְכָּךְ. בְּקִלְכָּה
הַקָּדִים יִרְךָ לְבָטֶן, לְפִי שֶׁבָה הַתַּחִּילָה
בַּעֲבִירָה תַּחֲלֶה: צָבָה. כְּתִרְגוּמוֹ נִפְּוּחָה:

כב וּבָאוּ הַמַּיִם הַמֵּאֲרָרִים
הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָךְ לְצַבּוֹת בְּטֶן
וְלִנְפֹל יִרְךָ וְאִמְרָה הָאִשָּׁה
אָמֵן אָמֵן:

וַיַּעֲלוֹן מֵיָּא מְלִטְטִיָּא הָאֵלִין בְּמַעֲיָכִי

לֹא־פָחַא מְעִין וְלֹא־מִסָּאָה יִרְכָּא וְתִימָר

אֶתְתָּא אֲמֵן אֲמֵן:

לְעִבּוֹת בִּטָּן. כְּמוֹ לְהִעֲבֹת בִּטָּן, זֶהוּ

שִׁמּוּשׁ פֶּתַח שֶׁהַלָּמֵד נִקְוָדָה בּוֹ, וְכֵן

לְנִחוּתָם הַדֶּרֶךְ, לְרֹאוֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר

תֵּלְכוּ בָּהּ, וְכֵן לְנִפְיֵל יֶרֶךְ לְהִנְפִיל יֶרֶךְ,

שֶׁהַמִּים מִצְבִּים אֶת הַבִּטָּן וּמִפִּילִים אֶת

הַיֶּרֶךְ: לְעִבּוֹת בִּטָּן וּלְנִפְלֵ יֶרֶךְ. בִּטְנוֹ וַיִּרְכּוּ

שׁל בּוֹעֵל, אִזּוֹ אֵינּוּ אֵלֶּא שׁל נִבְעֵלָת,

כְּשֶׁהוּא אֹמֵר אֶת יֶרֶכְךָ נּוֹפֵלָת וְאֶת בִּטְנְךָ

צָבָה, הֲרִי שׁל נִבְעֵלָת אִמּוֹר: אֲמֵן אֲמֵן.

קבלת שבועה, אמן על האלה אמן על

השבועה, אמן אם מאיש זה אמן אם

מאיש אחר, אמן שלא שטיתי ארוסה

ונשואה שזמרת יבם וכנוסה:

כג וְכָתַב אֶת הָאֵלֹת הָאֵלֶּה

הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מִי

הַמָּרִים:

וְיָכַתּוּב יָת לְוֹטִיא הָאֵלִין כִּהְנָא בַּסֵּפֶר־א

וְיִמְחֹק לְמִיא מְרִירִיא:

כֹּד וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מִי

הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ

הַמֵּים הַמְּאָרְרִים לְמָרִים:

וַיִּשְׁקֵי יָת אֶת־תֵּא יָת מֵיָּא מְרִירֵיָא

מְלִטְטִיָּא וַיַּעֲלוֹן בָּהּ מֵיָּא מְלִטְטִיָּא

לְמָרִירוּ:

והשקה את האשה. אין זה סדר המעשה

שהרי בתחלה הקריב מנחתה, אלא הכתוב

מבשרך שכשישקנה יבואו בה למרים.

לפי שנאמר בטן וירך מניין לשאר כל

הגוף תלמוד לומר ובאו בה, בכולה, אם כן
מה תלמוד לומר בטן וירך, לפי שהן
התחילו בעבירה תחלה לפיכך התחיל
מהם הפורענות: למרים. להיות לה רעים
ומרים:

בה ולקח הכהן מיד האשה את
מנחת הקנאת והניף את
המנחה לפני יחזה והקריב
אתה אל המזבח:

ויסב כהנא מידא דאתתא ית מנחת

קִנְיָתָא וִירִים יֵת מִנְחָתָא קָדָם יִי

וִיקָרַב יִתָּה לְמַדְבָּחָא:

וְהַנִּיף. מוֹלִיךְ וּמְבִיא מַעֲלָה וּמִזְרִיד, וְאִף

הִיא מְנִיפָה עִמּוֹ, שִׂידָה לְמַעֲלָה מִיָּדוֹ שֶׁל

כַּהֵן: וְהַקָּרִיב אוֹתָהּ. זֶה הִיא הַגִּשְׁתָּה בַקֶּרֶן

דְּרוּמִית מִעֶרְבִית שֶׁל מִזְבֵּחַ קוֹדֶם קְמִיצָה,

כַּשֶּׁאֵר מִנְחוֹת:

כּוֹ וְקָמִין הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת

אֲזִכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ

וְאַחֵר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת

הַמִּיִּם:

וַיִּקְמוּץ כַּהֲנָא מִן מִנְחָתָא יְת אֲדַכְרָתָהּ

וַיִּסַּק לְמַדְבַּחַא וּבִתְר כֵּן יִשְׁקִי יְת

אֶתְתָּא יְת מִיָּא:

אזכרתה. הוא הקומץ, שעל ידי הקטרתו,

המנחה באה לזכרון לגבוה:

כֹּז וְהִשְׁקָה אֶת הַמִּיִּם וְהִיתָה

אֵם נְטִמָּאָה וְתִמְעַל מִעַל

בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָּהּ הַמִּיִּם

הַמֵּאֲרָרִים לְמָרִים וְצַבְתָּהּ

בַּטֶּנֶה וְנִפְלָה יִרְכָּה וְהִיתָה

הָאִשָּׁה לְאֵלָה בְּקֶרֶב עַמָּה:

וַיִּשְׁקְנָה יָת מִיָּא וְתִהְיֶה אִם אֶסְתָּאֲבַת

וְשִׁקְרַת שִׁקָּר בְּבַעֲלָה וַיַּעֲלוֹן בָּהּ מִיָּא

מִלִּטְטִיָּא לְמָרִירו וַיִּפְחוּן מְעָהָ

וְתִתְמָסִי יִרְכָּה וְתִהְיֶה אֶתְתָּא לְלוֹט בְּגוֹ

עַמָּה:

וְהִשְׁקָה אֶת הַמִּים. לְרַבּוֹת שֵׁאם אִמְרָה

אֵינִי שׁוֹתָה לְאַחַר שְׁנִמְחָקָה הַמַּגְלָה,
מֵעֲרֵעְרִין אוֹתָהּ וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בְּעַל כְּרָחָה,
אֲלֹא אִם כֵּן אִמְרָה טַמְאָה אֲנִי: וְצַבְתָּהּ
בְּטִנָּה וְגו'. אֵף עַל פִּי שֶׁבִקְלָלָה הַזְכִּיר יֶרֶךְ
תַּחלָּה, הַמִּים אֵינָן בּוֹדְקִין אֲלֹא כְּדֶרֶךְ
כְּנִיסָתָן בָּהּ: וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלָהּ. כְּמוֹ
שֶׁפִּירֵשְׁתִּי, שִׁיחִיו הַכֹּל אֵלֶיךָ בָּהּ: בִּקְרֵב
עֲמָה. הַפֶּרֶשׁ יֵשׁ בֵּין אָדָם הַמִּתְנַוֵּל
בִּמְקוֹם שְׁנִיכּוּר, לְאָדָם הַמִּתְנַוֵּל בִּמְקוֹם
שֶׁאֵינוֹ נִיכּוּר:

בָּהּ וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה

וְטַהֲרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה

זֶרַע:

וְאִם לֹא אִסְתָּאֲבֶת אֶתְתָּא וְדִכּוּאָה הִיא

וְתִפּוֹק זִכָּאָה וְתַעְדִּי עֲדוּי:

וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה. בַּסְתִּירָה זֹו:

וְטַהֲרָה הוּא. מִמְקוֹם אַחֵר: וְנִקְתָּה. מִמֵּי

הַמֵּאֲרִיִּם, וְלֹא עוֹד אֲלֹא וְנִזְרְעָה זֶרַע, אִם

הִיתָה יוֹלְדָת בַּצֶּעַר תִּלְדֵּ בְרִיּוֹחַ, אִם הִיתָה

יוֹלְדָת שְׁחֹרִים יוֹלְדָת לְבָנִים:

כֵּן זֹאת תִּזְכֹּר תִּזְכֹּר הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר

תִּשְׁמַטָּה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה

וְנִטְמְאָה:

דָּא אֹרִיתָא דְקִנְיָתָא דִּי תִסְטִי אֶתְתָּא

בַּר מִבְעֵלָה וְתִסְתַּאב:

לֹא אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו

רוּחַ קִנְיָא וְקִנְיָא אֶת אִשְׁתּוֹ

וְהַעֲמִיד אֶת הָאִשָּׁה לְפָנַי יְהוָה

וַעֲשֵׂה לָּהּ חִכָּהוֹן אֶת כָּל

הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

או גִּבֹּר דִּי תַעֲבֹר עֲלוֹהֵי רוּחַ קִנְיָה

וַיִּקְנֵי יְתָ אֶת־תֶּה וַיִּקֶּם יְתָ אֶת־תֶּא קָדָם

יִי וַיַּעֲבֹד לֶהּ כִּהְנִא יְתָ כָּל אֲוִרִיתָא

הָדָא:

או איש. כמו או נודע, כלומר אם איש

קנאי הוא לכך והעמיד את האשה:

לא וְנָקָה הָאִישׁ מֵעֵוֹן וְהָאִשָּׁה

הַזֹּאת תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָהּ: (פ)

וַיְהִי זָכָא גִבֹּר מְחֻבָּא וְאֶת־תֶּא הָיָא

תִּקְבֹּל יֵת חוֹבָה:

וְנָקָה הָאִישׁ מֵעוֹן. אִם בִּדְקוּהָ הַמִּים אֵל
יֵדָאג לֹאמַר, חֲבַתִּי בַּמִּיתָה, נָקִי הוּא מִן
הָעוֹנֵשׁ. דְּבַר אַחֵר, מִשִּׁישְׁקָנָה תֵּהֵא אַעֲלוּ
בַּהִיתָר וְנָקָה מֵעוֹן, שֶׁהַסּוּטָה אִסּוּרָה
לְבַעֲלָהּ:

במדבר פרק-ו

אֲוִי־דְבָר יִחְזָה אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר:
וּמִלִּיל יִי עִם מִשָּׁה לְמִימָר:
בְּדִבָּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ:

אֶלֶּהֶם אִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי יִפְּלֹא

לְנָדָר נָדָר נָזִיר לְהִזְיֹר לַיהוָה:

מִלֵּל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן גִּבֹּר

אֹו אֶתֶּתָא אֲרִי יִפְרֹשׁ לְמִדָּר נָדָר נָזִירוֹ

לְמִיזֹר קָדָם יי:

כִּי יִפְּלֹא. יִפְרִישׁ. לָמָּה נִסְמְכָה פִּרְשַׁת נָזִיר

לְפִרְשַׁת סוּטָה, לֹזְמֵר לֶךְ שִׁכְלֵה הָרוּאָה

סוּטָה בִּקְלָקוּלָה יִזִּיר עֲצָמוֹ מִן הַיֵּין, שֶׁהוּא

מִבִּיא לְיָדֵי נִיאוּף: נָדָר נָזִיר. אֵין נָזִירָה

בְּכָל מְקוֹם אֵלֹא פִּרְשָׁה, אֵף כֹּאן שִׁפִּירֶשׁ

מִן הַיּוֹן: לְהַזִּיר לָהּ. לְהַבְדִּיל עֲצָמוֹ מִן

הַיּוֹן לְשֵׁם שָׁמַיִם:

ג. מִיּוֹן וְשֹׁכֵר יִזְיֹר חֲמֵץ יִיז

וְחֲמֵץ שֹׁכֵר לֹא יִשְׁתָּה וְכָל

מִשְׁרֵת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתָּה

וְעֲנָבִים לְחִים וַיִּבְשִׁים לֹא

יֵאָכֵל:

מִחֲמַר חֲדַת וְעֵתִיק יִנְזִיר חֵל דְּחֲמַר

חֲדַת וְחֵל דְּחֲמַר עֵתִיק לָא יִשְׁתִּי וְכָל

מִתְרוֹת עֲנִבִין לֹא יִשְׁתִּי וְעֲנִבִין רְטִיבִין
וַיִּבְשִׁין לֹא יִכּוּל:

מִיֵּין וּשְׂכָר. כְּתִרְגוּמוֹ מִחֵמֶר חֲדָת וְעֵתִיק,
שֶׁהֵיִין מִשְׂכָּר כְּשֶׁהוּא יִשָּׁן: וְכָל מִשְׁרָת.
לְשׁוֹן צְבִיעָה בְּמִים אֹו בְּכָל מִשְׁקָה,
וּבְלְשׁוֹן מִשְׁנָה יֵשׁ הֶרְבֵּה, אֵיִן שׁוֹרֵיִין דִּיֹו
וּסְמָמִנִים, נִזִּיר שֶׁשְׂרָה פֶתוֹ בִּיֵּין:

ד פֹּל יִמִּי נִזְרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הֵיִין מִחֲרָצִנִים
וְעַד זֶה לֹא יֵאָכֵל:

כֹּל יוֹמֵי נִזְרָה מִכָּל דִּיתְעִבֵּד מִגִּפְנָא
דְּחִמְרָא מִפּוֹרְצָנִין וְעַד עֲצוּרִין לֹא
יִיכּוֹל:

חרצנים. הם הגרעינין: זג. הם הקליפות
שמבחוץ, שהחרצנים בתוכן כענבל בזוג:

ה כֹּל יוֹמֵי נִזְרָה מִכָּל דִּיתְעִבֵּד מִגִּפְנָא
לֹא יִיכּוֹל עַל רֵאשׁוֹ עַד מְלֵאת
הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזְיֵר לִיהוּדָה קֹדֶשׁ
יְהוּדָה גִּדּוֹל פָּרַע שְׁעָר רֵאשׁוֹ:

כָּל יוֹמֵי נֶדֶר נִזְרָה מִסֵּפֶר לֹא יַעֲבֹר עַל

רִישָׁהּ עַד מִשְׁלֵם יוֹמֶיָא דִּינִזְרָה קָדָם יְיָ

קָדִישׁ יְהִי מֶרְבִּי פִּרְוֵעַ שְׁעַר רִישָׁהּ:

קדש יהיה. השער שלו, לגדל הפרע של

שער ראשו: פרע. נקוד פתח קטן לפי

שהוא דבוק לשער ראשו, פרע של שער

ופירוש של פרע גידול של שער, וכן את

ראשו לא יפרע, ואין קרוי פרע פחות מל'

יום:

וְכָל יְמֵי הִזְיָרוֹ לִיהְיֹה עַל נֶפֶשׁ

מֵת לֹא יִבָּא:

כָּל יוֹמִין דִּינְזֹר קָדָם יְיָ עַל נַפְשָׁא

דְּמֵתָא לֹא יִיעוּל:

וְלֹא־בִּיר וְלֹא־מִן לֹא־חֵיו וְלֹא־חֵיו

לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נִזְר

אֶל־הֵיו עַל רֹאשׁוֹ:

לֹא־בוֹהֵי וְלֹא־מֵה לֹא־חֹהֵי וְלֹא־חֵתָה לֹא

יִסְתַּאֲב לְהוֹן בְּמֹתָהוֹן אֲרִי כְּלִילָא

דְּאֶלְהָה עַל רִישָׁה:

ח כל ימי נזרו קדש הוא

ליהודה:

כל יומי נזרה קדיש הוא קדם יי:

כל ימי נזרו קדש הוא. זו קדושת הגוף
מלהטמא למתים:

ט וכי ימות מת עליו בפתע

פתאום וטמא ראש נזרו וגלח

ראשו ביום טהרתו ביום

השבועי וגלחנו:

וְאַרְיִימוֹת מֵתָא עֲלוּהִי בְּתַכְּף שְׁלוֹ

וְיִסְאֵב רִישׁ נְזִירָה וַיִּגְלַח רִישָׁהּ בְּיוֹמָא

דְּדְכוּתָהּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה יִגְלַחְנָהּ:

פתע. זה אונס: פתאם. זה שוגג, ויש

אומרים פתע פתאום דבר אחד הוא,

מקרה של פתאום: וכי ימות מת עליו.

באהל שהוא בו: ביום טהרתו. ביום

הזייתו, או אינו אלא בשמיני שהוא טהור

לגמרי, תלמוד לומר ביום השביעי, אי

ביום השביעי יכול אפילו לא הזה, תלמוד

לומר ביום טהרתו:

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי

תָּרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶל

הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

וּבַיּוֹמָא תְּמִינָאָה יִתֵּי תַרְתִּין שְׁפָנִין

אוֹ תַרִּין בָּנֵי יוֹנָה לוֹת כַּהֲנָא לְתַרְע

מִשְׁכַּן זְמָנָא:

וביום השמיני יביא שתי תורים. להוציא

את השביעי, או אינו אלא להוציא את

הַתְּשִׁיעִי, קִבַּע זֶמֶן, לְקַרְבִּין וּקִבַּע זֶמֶן
לְמַקְרִיבִין, מִה קַרְבִּין הַבְּשִׁיר שְׁמִינִי
וּמִשְׁמִינֵי זֶה־לָּאָה, אֵף מַקְרִיבִין שְׁמִינִי
וּמִשְׁמִינֵי זֶה־לָּאָה:

יֹא וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְכֹפֶר עָלָיו
מִזֶּה־שֶׁר חָטָא עַל הַנֶּפֶשׁ וְקָרַשׁ
אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:

וַיַּעֲבֹד כֹּהֵנָּה חֵד לְחַטָּאתָא וְחֵד

לַעֲלֹתָא וַיִּכַּפֹּר עָלוֹהִי מִדָּחַב עַל מִתָּא

וַיִּקְדָּשׁ יְתֵי רִישָׁהּ בְּיוֹמָא הַהוּא:

מאשר חטא על הנפש. שלא נזהר

מטומאת המת, רבי אלעזר הקפר אומר,

שציער עצמו מן היין: וקדש את ראשו.

לחזור ולהתחיל מנין נזירותו:

יבִּיהָזִיר לִיהֲזָה אֶת יָמֵי נְזָרוֹ

וְהִבִּיא כְּבֶשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ לְאַשֵׁם

וְהִיָּמִים הָרֵאשִׁנִּים יִפְּלוּ בִּי

טמא נזרו:

וַיֵּזֶר קֹדֶם יְיָ יֵת יוֹמֵי נִזְרָה וַיֵּיתִי אֹמַר

בַּר שֵׁתָה לֹא־שָׁמָּה וַיּוֹמֵיָא קִדְמָאִי

יִבְטְלוֹן אֲרִי אֶסְתָּאב נִזְרָה:

וְהִזִּיר לָהּ אֶת יְמֵי נִזְרוֹ. יַחֲזֹר וַיִּמָּנָה

נִזִּירוֹתָיו כַּבַּתְחָלָה: וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים

יִפְּלוּ. לֹא יַעֲלוּ מִן הַמִּנִּין:

יָג וְזֹאת תִּזְרֹת הַנִּזִּיר בַּיּוֹם

מִלְּאֵת יְמֵי נִזְרוֹ יִבִּיא אֹתוֹ

אַל פֿתַח אֶהָל מוֹעֵד:

וְדַא אֲוֶרִיתָא דְנִזְיָרָא בְיוֹם מְשָׁלָם יוֹמִי

נִזְרָה יִיתִי יְתָה לְתֶרַע מִשְׁכָּן זְמַנָּא:

יבִיא אֹתוֹ. יבִיא אֶת עֲצָמוֹ, וְזֶה אֶחָד

מִשְׁלָשָׁה אֲתִים שְׁהִיָּה רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל דּוֹרֵשׁ

בֵּן. כִּיּוֹצֵא בּוֹ זֶה שִׁיאוֹ אֹתָם עוֹן אֲשָׁמָה,

אֶת עֲצָמָם. כִּיּוֹצֵא בּוֹ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי,

הוּא קִבֵּר אֶת עֲצָמוֹ:

יְד וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה

כִּבְשֹׁ בֶן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד

לְעֹלָהּ וְכִבְשָׁה אֶחָת בַּת

שְׁנֵתָּהּ תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאִיל

אֶחָד תְּמִים לְשָׁלָמִים:

וַיִּקְרַב יֵת קַרְבָּנָה קָדָם יי אֹמֵר בַּר

שְׁתֵּה שְׁלִים חֵד לְעֹלָתָא וְאִמְרָתָא חֵדָא

בַּת שְׁתֵּה שְׁלָמָתָא לְחֻטָּאתָא וּדְכֹר חֵד

שְׁלִים לְנִכְסֵת קוּדְשִׁיא:

טוּ וְסֵל מִצֹּת סִלָּת חִלָּת בְּלוּלָת

בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצֹּת מְשִׁחִים

בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם:

וְסֵלָא דְפִטְרִיא סֵלְתָא גְרִיצֵן דְּפִילָן

בְּמִשַּׁח וְאַסְפּוּגִין פִּטְיָרִין דְּמִשְׁיָחִין

בְּמִשַּׁח וּמִנְחָתָהוֹן וְנִסְכֵּיהוֹן:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם. שֶׁל עוֹלָה וּשְׁלָמִים,

לְפִי שֶׁהָיוּ בְּכָלל וַיֵּצְאוּ לִידוֹן בַּדָּבָר הַדֵּשׁ

שִׁיטְעִינוּ לֶחֶם, הַחֲזִירֵן לְכָלל שִׁיטְעִינוּ

נִסְכִּים, כַּדִּין עוֹלָה וּשְׁלָמִים: חֲלוֹת

בְּלוֹלוֹת, וְרַקִּיקֵי מִצּוֹת. עֶשֶׂר מִכָּל מִין:

מִזֵּי וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה

וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתוֹ וְאֶת עֲלָתוֹ:

וַיִּקְרַב כַּהֲנָא קֹדֶם יְיָ וַיַּעֲבֹד יְת

חֲטָאתָהּ וַיֵּת עֲלֵתָהּ:

יְיָ וְאֶת הָאֵיל יַעֲשֶׂה זֶבַח

שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמִּצֹּת

וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת

נֶסֶכוֹ:

וַיֵּת דְּכָרָא יַעֲבֹד נִכְסֵת קוֹדֶשִׁיא קֹדֶם

יְיָ עַל סַל דְּפִטְיָרִיא וַיַּעֲבֹד כַּהֲנָא יְת

מִנְחָתָהּ וַיֵּת נִסְכָּהּ:

**זֶבַח שְׁלָמִים לַה' עַל כָּל הַמִּצּוֹת. יִשַּׁחֲט
אֶת הַשְּׁלָמִים עַל מִנְחַת לִקְדָּשׁ אֶת הַלֶּחֶם:
אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ. שֶׁל אֵיל:**

**יִהְיֶה וְגִלָּח הַנָּזִיר פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד
אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׁעֵר
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים:**

וַיִּגְלַח נִזְיָרָא בַּתִּרְעַ מִשְׁכָּן זְמַנָּא יֵת

וַיֵּשׁ נֹזֵרָה וַיִּסַּב יָת שַׁעַר יֵישׁ נֹזֵרָה
וַיֵּתֶן עַל אִשְׁתָּא דִּי תַחֲת דוּדָא
דְּנַכְסַת קוּדְשִׁיא:

וגלח הנזיר פתח אהל מועד. יכול יגלח
בעזרה, הרי זה דרך בזיון, אלא וגלח הנזיר
לאחר שחיטת השלמים, שכתוב בהן
ושחטו פתח אהל מועד: אשר תחת זבח
השלמים. תחת הדוד שהוא מבשל בן,
לפי ששלמי נזיר היו מתבשלין בעזרה,
שצריך ליטול הכהן הזרוע אחר שנתבשל

וְלֹהֲנִיף לִפְנֵי ה':

יִטְּלֶקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזֶּרַע בְּשֵׁלָה

מִן הָאֵיל וְחֵלֶת מִצָּה אַחַת מִן

הַסֵּל וְרִקִּיק מִצָּה אֶחָד וְנָתַן

עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחֵר הַתְּגִלָּהּ

אֶת נִזְרוֹ:

וַיִּסַּב כַּהֲנָא יֵת דְרַעָא בְּשֵׁלָא מִן דְּכָרָא

וְגִרְצָתָא פִּטְיָרָתָא חֲדָא מִן סָלָא

וְאַסְפּוּג פִּטְיָר חֲדָא וַיִּתֵּן עַל יְדֵי נִזְיָרָא

בְּתֵר דְּגִלַּח יֵת נִזְרָה:

הזרע בשלה. לאחר שנתבשלה:

כ וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל

חֲזֵה תְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק

הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתָּה הַנָּזִיר

יָיִן:

וִירִים יִתְּהוֹן כֹּהֵנָא אֲרַמָּא קֳדָם יְיָ

קודֶשׁא הוּא לְכֹהֵנָא עַל חֲדִיא

דַּאֲרֻמוֹתָא וְעַל שְׁקָא דַּאֲפֻרְשׁוֹתָא

וּבִתְרַ כֵּן יִשְׁתִּי נְזִירָא חֲמָרָא:

קדש הוא לכהן. החלה והרקיב והזרוע,

תרומה הן לכהן: על חזה התנופה. מלבד

חזה ושוק הראוים לו מכל שלמים, מוסף

על שלמי נזיר הזרוע הזה. לפי שהיו

שלמי נזיר בכלל, ויצאו לידון בדבר

החדש להפרשת זרוע, הוצרך להחזיר

לכללן לידון אף בחזה ושוק:

כאזאת תזירת הנזיר אשר ידך

קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלְּבַד

אֲשֶׁר תַּשִּׁיג יָדוֹ כָּפִי נִדְרוֹ

אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת

נִזְרוֹ: (פ)

דָּא אֲוִרִיתָא דְנִזְיָרָא דִּי יִדֹּר קָרְבָּנָה

קָדָם יִי עַל נִזְרָה בַּר מִדַּת־דִּבְקָא יִידָה

כַּפּוּם נִדְרָה דִּי יִדֹּר כֵּן יַעֲבִיד עַל

אֲוִרִיתָא דְנִזְרָה:

מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׁיג יָדוֹ. שְׁאֵם אִמְרֵי הָרִינִי

נזִיר עַל מִנַּת לִגְלַח עַל ק' עֹלֹת וְעַל ק'
שְׁלָמִים: כִּפִּי נִדְּרוּ אֲשֶׁר יִדּוּר כֵּן יַעֲשֶׂה.
מוֹסֵף עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ. עַל תּוֹרַת הַנִּזִּיר מוֹסֵף
וְלֹא יַחֲסֹר. שֶׁאִם אָמַר הָרִינִי נִזִּיר חֲמִשָּׁה
נִזִּירוֹת עַל מִנַּת לִגְלַח עַל ג' בַּהֲמוֹת הַלָּלוּ,
אֵין אֲנִי קוֹרֵא בּוֹ כְּאֲשֶׁר יִדּוּר כֵּן יַעֲשֶׂה:

כב וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

כג וַיִּבֹר אֶל אֶחָדָן וְאֶל בָּנָיו

לֵאמֹר כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: (ס)

מִלֵּל עַם אֶהְרֹן וְעַם בְּנוֹהֵי לְמִימַר כְּדִין

תִּבְרַכּוּן יְתַבְּרַכּוּ יִשְׂרָאֵל תִּימָרוּן לְהוֹן:

אֲמֹר לָהֶם. כִּמוֹ זְכוֹר שְׁמוֹר בִּלְעִי

דִּישַׁנִּיט: אֲמֹר לָהֶם. שִׁיחִיו כּוֹלֵם

שׁוֹמְעִים: אֲמֹר. מִלֵּא, לֹא תִבְרַכּוּ בַחֲפִזּוֹן

וּבִבְהִלּוֹת, אִלֵּא בִכּוֹזָנָה וּבִלְבִּי שְׁלָם:

כִּדִּיבְרַכְךָ יִהְיֶה וְיִשְׁמְרְךָ: (ס)

יְבָרְכֶינָךְ יי וַיִּטֹּרֶינָךְ:

יברכך. שיתברכו נכסיד: וישמרך. שלא

יבואו עליך שודדים ליטול ממונך.

שהנותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמרו

מכל אדם, וכיון שבאים לסטים עליו

ונוטלין אותה ממנו מה הנאה יש לו

במתנה זו, אבל הקב"ה הוא הנותן הוא

השומר. והרבה מדרשים דרשו בו בספרי:

בה יֵאָר יְחֻזָּה פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ:

יִנְהַר יְיָ שְׁכֵנֶתָּה לְוַתְּךָ וִירַחֵם יְתָרְךָ:

יֵאָר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ. יִרְאֶה לְךָ פָּנִים

שׁוֹחֲקוֹת, פָּנִים צְהוּבוֹת. וִיחַנֵּךְ. יִתֵּן לְךָ

חֵן:

כּוּ יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם

לְךָ שָׁלוֹם: (ס)

יִסֹּב יְיָ אַפָּה לְוַתְּךָ וִישׁוּי לְךָ שָׁלוֹם:

יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ. יִכְבוֹשׁ כַּעֲסוֹ:

כּוּ וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: (ס)

וַיִּשְׁוּן יְת בִּרְכַּת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֲנִי אֲבָרְכֶנּוּ:

וַשְׁמֹו אֶת שְׁמִי. יִבְרְכּוּם בְּשֵׁם הַמְּפֹרֶשׁ:

וְאֲנִי אֲבָרְכֶם. לְיִשְׂרָאֵל, וְאֶסְכִּים עִם

הַכֹּהֲנִים. דְּבַר אַחֵר, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם, לְכֹהֲנִים:

במדבר פרק-ז

חמישי

וַיְהִי בַּיּוֹם פִּלּוֹת מִנְּשָׂה לְהַקִּים

אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ

וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל כֵּלָיו

וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת כָּל כֵּלָיו

וַיִּמְשַׁח וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:

וְהָיָה בְיוֹמָא דְשִׁינִי מִשָּׁה לְאַקְמָא יֵת

מִשְׁכְּנָא וְרַבִּי יֵתָה וְקַדִּישׁ יֵתָה וְיֵת כָּל

מְנוּהִי וְיֵת מִדְּבַחָא וְיֵת כָּל מְנוּהִי

וְרַבֵּנוֹן וְקַדִּישׁ יֵתָהוֹן:

וַיְהִי בְיוֹם כְּלוּת מִשָּׁה. כְּלוּת כְּתִיב, יוֹם

הקמת המשכן היו ישראל ככלה הנכנסת
לחופה: כלות משה. בצלאל ואהליאב
וכל חכם לב עשו את המשכן, ותלאו
הכתוב במשה, לפי שמסר נפשו עליו
לראות תבנית כל דבר ודבר כמו שהראהו
בהר להורות לעושי המלאכה, ולא טעה
בתבנית אחת. וכן מצינו בדוד, לפי שמסר
נפשו על בנין בית המקדש, שנאמר זכור
ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' וגו',
לפיכך נקרא על שמו, שנאמר ראה ביתך
דוד: ביום כלות משה להקים. ולא נאמר

ביום הקים, מלמד שכל שבעת ימי
המלואים היה משה מעמידו ומפרקו,
ובאותו היום העמידו ולא פרקו, לכך
נאמר ביום כלות משה להקים, אותו היום
כלו הקמותיו, וראש חודש ניסן היה,
בשני נשרפה הפרה, בשלישי הזו הזיה
ראשונה, ובשביעי גלחו:

ב וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי
הַמִּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל

הַפְּקֻדִים:

וְקָרִיבוּ רַבְרָבֵי יִשְׂרָאֵל רִישֵׁי בֵּית

אֲבֹתָהוֹן אֲנֹן רַבְרָבֵי שְׁבֻטֵּיָא אֲנֹן

דְּקָמִין עַל מְנִינֵיא:

הם נשיאי המטות. שהיו שוטרים עליהם

במצרים והיו מוכים עליהם, שנאמר ויכו

שוטרי בני ישראל וגו': הם העומדים על

הפקודים. שעמדו עם משה ואהרן

כשמנו את ישראל, שנאמר ואתכם יהיו

וגו':

ג וַיָּבִיאוּ אֶת קַרְבָּנָם לִפְנֵי

יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צֶבַע וּשְׁנֵי

עֲשָׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל שְׁנֵי

הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ

אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃

וַאֲיָתִיו יֵת קַרְבַּיְהוֹן קָדָם יי שִׁית

עֶגְלֹן כֹּד מִחֲפִין וְתָרִי עֲשָׂר תֹּרִין

עֶגְלָתָא עַל תִּרִין רַב־בִּיא וְתוֹר לְחֹד

וְקָרִיבוּ יִתְהוֹן לְקָדָם מִשְׁכָּנָא׃

**שש עגלות צב. אין צב אלא מחופים, וכן
בצבים ובפרדים, עגלות מכוסים קרוים
צבים: ויקריבו אותם לפני המשכן. שלא
קבל משה מידם עד שנאמר לו מפי
המקום. אמר רבי נתן, מה ראו הנשיאים
להתנדב כאן בתחלה ובמלאכת המשכן
לא התנדבו תחלה, אלא כך אמרו
הנשיאים, יתנדבו צבור מה שיתנדבו ומה
שמחסרין אנו משלימין, כיון שראו
שהשלימו צבור את הכל, שנאמר
והמלאכה היתה דים, אמרו מעתה מה לנו**

לַעֲשׂוֹת, הִבִּיאוּ אֶת אֲבֵנֵי הַשּׁוֹהַם
וְהַמְּלוּאִים לְאֹפֹד וּלְחֹשֶׁן, לְכַךְ הִתְנַדְּבוּ
כֹּאֵן תַּחֲלֶה:

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

וַאֲמַר יִי לְמֹשֶׁה לְמִימַר:

ה קַח מֵאַתָּם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת
עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּתָה
אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּכַף

עֲבֹדָתוֹ:

קִבַּל מִנְהוֹן וִיהוֹן לְמַפְלַח יְתָ פּוֹלְחֹן

מִשְׁכָּן זְמַנָּא וְתַתָּן יְתָהוֹן לְלוֹאֵי גִבֹר

כְּמִסַּת פּוֹלְחָנָה:

וְיִפְקֹחַ מִנְּשָׁה אֶת הָעֶגְלֹת וְאֶת

הַבָּקָר וְיִתֵּן אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם:

וְנָסִיב מִנְּשָׁה יְתָ עֶגְלָתָא וְיֵת תּוֹרִין וִיֵּהֵב

יְתָהוֹן לְלוֹאֵי:

ז אֶת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת

אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבָנִי

גֵּרְשׁוֹן כָּכִי עֲבָדְתָּם:

יֵת תְּרֵתִין עֶגְלָתָא וְיֵת אַרְבַּעַת תּוֹרֵי

יֵהָב לְבָנִי גֵּרְשׁוֹן כְּמִסַּת פּוֹלְחָנָהוֹן:

ח וְיֵאת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְיֵאת

שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבָנִי מִרְרֵי

כָּכִי עֲבָדְתָּם בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן

אַהֲרֹן הַכֹּהֵן:

וְיֵת אַרְבַּע עֶגְלָתָא וְיֵת תְּמַנְיָא תּוֹרֵי

יְהִי לְבַנֵּי מִרְרִי כְּמִסַּת פּוֹלְחַנְהוֹן בְּיָדָא

דְּאִיתְמַר בַּר אֶהְרֹן כֹּהֵנָא:

כּפִי עֲבַדְתֶּם. שְׁהִיָּה מִשָּׂא בְנֵי גִרְשׁוֹן קָל

מִשָּׁל מִרְרִי, שְׁהִיָּו נֹשְׂאִים הַקִּרְשִׁים

וְהַעֲמֹדִים וְהָאֲדָנִים:

ט וְלִבְנֵי קִהָת לֹא נָתַן כִּי

עֲבָדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם בַּכֹּתֶף

יִשְׂאֹו:

וְלִבְנֵי קִהָת לֹא יְהִי אֲרִי פוֹלְחֹן

קוֹדֶשׁא עֲלִיהוֹן בְּכַתְּפָא נְטִלִין:

כי עבדת הקדש עליהם. משא דבר
הקדושה, הארון והשלחן וגו', לפיכך
בכתף ישאו:

וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמָּשִׁחַ אֹתוֹ
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:

וַקְרִיבוּ רַב־רִבִּיא יֵת חֲנֻכַּת מִדְּבַחא

בְּיוֹמָא דְּרַבִּינָא יִתֵּהּ וְקָרִיבֹו רַבִּי־אֵיתָ יִתְּ

קָרְבָּנֶהוּן לְקָדָם מִדְּבַחָא:

וַיִּקְרִיבֹו הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ.

לְאַחַר שֶׁהִתְנַדְּבוּ הָעֹגְלוֹת וְהַבָּקָר לְשֵׁאת

הַמִּשְׁכָּן, נִשְׂאָם לָבָם לְהִתְנַדֵּב קִרְבָּנוֹת

הַמִּזְבֵּחַ לְחֲנֹכֹו: וַיִּקְרִיבֹו הַנְּשִׂאִים אֶת

קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ. כִּי לֹא קָבַל מֹשֶׁה

מִיָּדָם עַד שֶׁנֶּאֱמַר לוֹ מִפִּי הַגְּבוּרָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְשִׂיא

אַחַד לַיּוֹם נְשִׂיא אַחַד לַיּוֹם

יְקַרְיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֹכֶת

הַמִּזְבֵּחַ: (ס)

וַאֲמַר יי לְמִשָּׁה רַבָּא חַד לְיוֹמָא רַבָּא

חַד לְיוֹמָא יְקַרְבּוּן יֵת קָרְבָּנָהוֹן לַחֲנֹכֶת

מִדְּבַחָא:

יְקַרְיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ.

ועדיין לא היה יודע משה היאך יקריבו,

אם כסדר תולדותם אם כסדר המסעות,

עד שנאמר לוּ מִפִּי הַקֶּבֶ"ה יְקַרְיבוּ

לְמַסְעוֹת אִישׁ יוֹמוֹ:

יב־וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

אֶת קָרְבָּנוֹ נֶחֱשׂוֹן בֶּן עֲמִינָדָב

לְמִטָּה יְהוּדָה׃

וַהֲוֶה דְּמִקְרִיב בַּיּוֹמָא קַדְמָאָה יִת

קָרְבָּנָה נֶחֱשׂוֹן בֶּר עֲמִינָדָב לְשִׁבְטָא

דִּיהוּדָה׃

ביום הראשון. אותו היום נטל עשר

עטרות, ראשון למעשה בראשית, ראשון

לנשיאים וכו' כדאיתא בסדר עולם׃

למטה יהודה. יחסו הכתוב על שבטו,
ולא שגבה משבטו זהקריב, או אינו אומר
למטה יהודה אלא שגבה משבטו זהביא,
תלמוד לומר זה קרבן נחשון, משלו
הביא:

יג וְקָרְבָּנוֹ קִנְיָרֶת כֶּסֶף אֶחָת
שֶׁלֹּאֲשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:

וְקָרְבָּנָהּ מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלָעִין הִוָּה מִתְקָלָהּ מִזְרְקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלָעִין בְּסָלְעֵי

קוּדְשָׁא תַרְוִיּהוּן מֶלֶן סִלְתָּא דְפִילָא

בַּמֶּשַׁח לְמִנְחָתָא:

שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סִלְתָּ. לְמִנְחַת נְדָבָה:

יָד כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה

קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקָל עֶשֶׂר סְלָעִין הִיא

דְּדַהֵב מִלֵּיא קְטוֹרֶת בּוֹסְמִיא:

עֲשֶׂה זֶה. כְּתֹרֶמוֹ, מִשְׁקַל עֶשֶׂר שְׁקָלִי

הַקֹּדֶשׁ הִיא בַּהּ: מִלֵּאָה קְטֹרֶת. לֹא מִצִּינוֹ

קְטֹרֶת לִיחִיד וְלֹא עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אֲלֹא

זו בלבד, וְהוֹרֵאת שְׁעָה הִתְּהָ:

טו פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּר חֵד בַּר תֹּרִי דְכָר חֵד אֹמֵר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

פֶּר אֶחָד. מִיֻּחַד שִׁבְעֵדְרוֹ:

טו שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאתָ:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לַחֲטָאתָ:

שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאתָ. לַכֹּהֵן עַל קִבְרֵי

הַתְּהוֹם וְטוֹמאת סִפְקָ:

יז וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בַּקֹּר שְׁנֵים

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה

כַּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרִבָּן נֶחֱשׂוֹן בֶּן עַמִּינָדָב: (פ)

וְלִנְכַסֵּת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גְּדֵי חֲמִשָּׁה אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבָּנָא דְנַחֲשׁוֹן בַּר

עֲמִינדָב:

יח בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נְתַנָּאל

בֶּן צוּעָר נָשִׂיא יִשָּׁשְׁכָר:

בַּיּוֹמָא תַנִּינָא קָרִיב נְתַנָּאל בַּר צוּעָר

רַבָּה דִּישָּׁשְׁכָר:

הַקָּרִיב נְתַנָּאל בֶּן צוּעָר.

יט הִקְדֵּב אֶת קָרְבָּנֹו קִעֲרַת בְּסָף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד בְּסָף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם

מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

הקרב את קרבנו. מה תלמוד לומר
הקריב בשבטו של יששכר מה שלא נאמר
בכל השבטים, לפי שבא ראובן וערער
ואמר, אחר שקדמני יהודה אחי אקריב
אני אחריו, אמר לו משה מפי הגבורה
נאמר לי שיקריבו בסדר מסען לדגליהם,
לכך אמר הקרב את קרבנו והוא חסר
יו"ד, שהוא משמע הקרב לשון צווי,
שמפי הגבורה נצטוה הקרב. ומהו הקריב
הקריב שני פעמים, שבשביל שני דברים

זכה להקריב שני לשבטים, אחת שהיו
יודעים בתורה שנאמר ומבני יששכר
יודעי בינה לעתים, ואחת שהם נתנו עצה
לנשיאים להתנדב קרבנות הללו, וביסודו
של רבי משה הדרשן מצאתי, אמר רבי
פנחס בן יאיר, נתנאל בן צוער השיאן
עצה זו: קערת כסף. מניין אותיותיו בגימ'
תתק"ל, כנגד שנותיו של אדם הראשון:
שלשים ומאה משקלה. על שם
שכשהעמיד תולדות לקיום העולם בן
מאה ושלשים שנה היה, שנאמר ויחי

אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
וגו': מזרק אחד כסף. בגימ' תק"כ על
שם נח שהעמיד תולדות בן ת"ק שנה,
ועל שם עשרים שנה שנגזרה גזרת המבול
קודם תולדותיו, כמו שפירשתי אצל זהיו
ימיו מאה ועשרים שנה, לפיכך נאמר
מזרק אחד כסף ולא נאמר מזרק כסף
אחד כמו שנאמר בקערה, לומר שאף
אותיות של אחד מצטרפות למנין:
שבעים שקל. כנגד שבעים אומות
שיצאו מבניו:

כ כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה

קְטֹרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלֵיא קְטֹרֶת בּוֹסְמִיא:

כַּף אַחַת. כנגד התורה שנתנה מידו של

הקב"ה: עשרה זהב. כנגד עשרת

הדברות: מלאה קטרת. גימטריא של

קטרת תרי"ג מצות, ובלבד שתחליף קו"ף

בדל"ת על ידי א"ת ב"ש ג"ר ד"ק:

כא פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כִּבְשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לָעֹלָה:

תֹּר חֵד בַּר תּוֹרִי דְכַר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לָעֹלָתָא:

פַּר אֶחָד. כִּנְגַד אֲבִרְהֵם שִׁנְאִמַר בּוּ וַיִּקַּח בֶּן

בִּקְרָ: אֵיל אֶחָד. כִּנְגַד יִצְחָק וַיִּקַּח אֶת

הָאֵיל וְגו': כִּבְשׁ אֶחָד. כִּנְגַד יַעֲקֹב

וְהַכְשִׁיבִים הַפְּרִיד יַעֲקֹב:

כִּבְשֵׁי עִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחֻטָּאתָא:

שְׁעִיר עִזִּים. לְכַפֵּר עַל מַכִּירַת יוֹסֵף

שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּשְׁחָטוּ שְׁעִיר עִזִּים:

כַּגּ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בִּקְרָן שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן נִתְּנָאֵל בֶּן צוּעָר: (פ)

וְלִנְכַסֵּת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גִדֵּי חֲמִשָּׁה אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבַּן נִתְּנָאֵל בַּר צוּעָר:

ולזבח השלמים בקר שנים. כנגד משה
ואהרן שנתנו שלום בין ישראל לאביהם
שבשמים: אילם עתדים כבשים. ג'
מינים כנגד כהנים ולוים וישראלים, וכנגד
תורה נביאים וכתובים, שלש חמשיות
כנגד חמשה חומשין, וחמש הדברות
הכתובין על לוח אחד וחמש הכתובין על
השני. עד כאן מיסודו של רבי משה
הדרשן:

כד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנִי

זְבוּלָן אֵלֶיָּאב בֶּן חֵלֶן:

בְּיוֹמָא תִּלִּיתָא רַבָּא לְבָנֵי זְבוּלָן

אֵלֶיָּאב בֶּר חֵלֶן:

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׂיָא וְגו'. בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

הִיָּה נִשְׂיָא הַמִּקְרִיב לְבָנֵי זְבוּלָן וְכֵן כּוֹלָם,

אֲבָל בְּנִתְנָאֵל שְׁנָאֵמַר בּוּ הַקְּרִיב נִתְנָאֵל,

נוֹפֵל אַחֲרָיו הַלְשׁוֹן לֹאֵמַר נִשְׂיָא יִשְׁשַׁכַּר,

לְפִי שֶׁכֶּבֶד הַזִּכִּיר שְׁמוֹ וְהַקְּרַבְתּוּ, וּבִשְׂאֵר

שְׁלָא נִאֵמַר בַּהֶן הַקְּרִיב, נוֹפֵל עֲלֵיהֶן לְשׁוֹן

זֶה נִשְׂיָא לְבָנֵי פִלּוֹנִי, אוֹתוֹ הַיּוֹם הִיָּה

הנשיא המקריב לשבט כלוני:

כה קר־בְּנוֹ קַעֲרֹת כֶּסֶף אֶחָת

שֶׁל־נָשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשִׁקְלֵ

הַכֹּהֵן שְׁנֵיהֶם מִלְּאִים סֹלֶת

בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן לְמִנְחָה:

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וּתְלָתִין סְלַעִין הִוָּה מִתְקָלָהּ מִזָּרְקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלַעִין בְּסְלַעֵי

קוֹדֶשׁא תְּרוּיָהוֹן מְלֵן סְלִתָּא דְּפִילָא

בְּמִשַּׁח לְמִנְחָתָא:

כוּ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלִאָה

קְטֹרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלִיא קְטֹרֶת בּוֹסְמִיא:

כוּ פַר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּר חֵד בַּר תּוֹרִי דְּכֹר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּהּ לַעֲלָתָא:

כח שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עִזִּין חֵד לְחַטָּאתָא:

כט וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כָּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹץ: (פ)

וּלְנִכְסֹת קוֹדֶשֶׁיָא תוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גִדֵּי חֲמִשָּׁה אֲמִרִין בְּנֵי שִׁתָּא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּר חִלּוֹן:

ל בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי

רְאוּבֵן אֱלִיצוֹר בֶּן שְׂדִיאוֹר:

בַּיּוֹמָא רְבִיעָא רַבָּא לְבָנִי רְאוּבֵן

אֱלִיצוֹר בֶּר שְׂדִיאוֹר:

לא קָרְבָּנוֹ קִנְעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שְׁקָל בְּשִׁקְל

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלְּאִים סֵלָת

בְּלוֹלָהּ בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וּתְלָתִין סְלָעִין הִוא מִתְקָלָה מִזְרְקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָה שְׁבַעִין סְלָעִין בְּסְלָעֵי

קוֹדֶשָׁא תַרְוִיּהוּן מִלֵּן סִלְתָּא דְפִילָא

בַּמִּשַׁח לְמִנְחָתָא:

לֵב כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה

קִטְרוֹת

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלָעִין הִיא

דְּדַהֵב מִלֵּיא קְטוֹרֶת בּוֹסְמִיא:

לֹג פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּור חֵד בַּר תּוֹרִי דְכַר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

לֹד שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחַטָּאתָא:

לֹה וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמֵשָׁה זֶה

קָרְבַּן אֱלִיצוֹר בֶּן שְׂדִיאוֹר: (פ)

וּלְנַכְסֵת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תִּרִין דְּכָרִין

חֲמֵשָׁה גְּדֵי חֲמֵשָׁה אֲמִרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמֵשָׁה דִּין קָרְבַּן אֱלִיצוֹר בַּר שְׂדִיאוֹר:

לוּ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי

שְׁמַעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן צוּרִישְׁדִי:

בַּיּוֹמָא חֲמִשָּׁתָּה רַבָּא לְבְנֵי שְׁמַעוֹן

שְׁלֵמִיאל בַּר צוּרִישְׁדִי:

לֹא קָרַבְנוּ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שֶׁל־נָשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלַת

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:

קָרַבְנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וּתְלָתִין סְלָעִין הִוָּה מִתְקָלָהּ מִזָּרְקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלָעִין בְּסְלָעִי

קוּדְשָׁא תַרְוִיּהוּן מִלֵּן סֵלְתָא דְפִילָא

בְּמִשַּׁח לְמִנְחָתָא:

לֹא כֹה אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מְלֹאָה

קִטְרוֹת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלִיא קִטְרוֹת בּוֹסְמִיא:

לֹט פֹּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תּוֹר חֵד בַּר תּוֹרִי דְכֹר חֵד אֹמַר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

מִשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֹטֵאת

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחֹטֵאתָּ:

מֵא וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל בֶּן צֹרִישָׁדִי:

(פ) (פ)

וּלְנֹכַחַת קוֹדֶשֶׁיָא תוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גְדֵי חֲמִשָּׁה אִמְרִין בְּנֵי שְׁתָּא

פרשת נשא – שישי – דף קלא

חֶמֶשׁ דִּין קָרְבֵּן שֶׁל־מִיָּאֵל בַּר

צוּרֵי־שָׁדַי:

שני שני

בַּיּוֹם הַנֶּשְׁעָנִי נֶשְׁעָנָא לְבָנֵי גֵר

אֱלֹהֵינוּ בְּכֹחַ דַּעְוָאנוּ:

בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה רַבָּא לְבַנֵּי גַד אֱלִיסָף

בַּר דְּעוּאָל:

מִן קִרְבָּנוֹ קִנְיָנוֹת כֶּסֶף אֶחָת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַכֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלַת

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלַעִין הִוא מִתְקָלָהּ מִזְרָקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלַעִין בְּסְלַעִי

קוּדְשָׁא תְרוּיָהוֹן מִלֵּן סֵלְתָא דְפִילָא

בַּמִּשָּׁח לְמִנְחָתָא:

מִדְּכַף אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מְלֹאָה

קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֹדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלִיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

מֵה פֶר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּור חֵד בַּר תֹּוֹרִי דְכֹר חֵד אֹמַר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

מִשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חַד לְחַטָּאתָא:

מִזֹּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בִּקְרָשְׁנִים

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֵתָּדִים חֲמִשָּׁה

כַּבְּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קֶרֶבֶן אֱלִיסָף בֶּן דְּעֻאֵל: (פ)

וּלְנִכְסֹת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גִדֵּי חֲמִשָּׁה אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קֶרֶבֶן אֱלִיסָף בַּר דְּעֻאֵל:

מִחַ בֵּינֵיהֶם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי

אֲפָרִים אֲלִישָׁמַע בֶּן עַמִּיהוּד׃

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא רַבָּא לְבָנֵי אֲפָרִים

אֲלִישָׁמַע בֶּר עַמִּיהוּד׃

מִטְ קַרְבָּנֹו קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שֶׁלֹּשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אַחַד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל בְּשִׁקְלִי

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת

בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לְמִנְחָה׃

קַרְבָּנֶה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וַתֵּלֶתִין סְלֵעִין הָיָה מִתְקָלָה מִזְרְקָא חַד
דְּכֶסֶף מִתְקָלָה שְׁבַעֵין סְלֵעִין בְּסֵלְעִי
קוּדְשָׁא תַרְוִיהוּן מֶלֶן סִלְתָּא דְּפִילָא
בְּמִשַּׁח לְמִנְחָתָא:

נ כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלֵעִין הִיא
דְּדָהָב מְלֵיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

נא פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כָּבֵשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה:

תֹּור חֵד בַּר תּוֹרִי דְכַר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֵלְתָא:

נב שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחַטָּאתָא:

נג וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כָּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרֵב בֶּן אֱלִישָׁמַע בֶּן עֲמִיהוּד: (פ)

וּלְנִכְסֹת קוֹדְשֵׁיָא תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁא גְדִי חֲמִשָּׁא אֲמִרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁא דִין קָרְבַּן אֱלִישָׁמַע בַּר

עַמִּיהוּד:

נְד בֵּינָם הַשְׁמִינִי נְשִׂיא לְבָנִי

מִנְשָׂה גַמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר:

בִּיּוֹמָא תְּמִינָאָה רַבָּא לְבָנִי מִנְשָׂה

גַּמְלִיאֵל בַּר פְּדָהצוּר:

נְה קָרְבָּנֹו קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַכֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלַת

בְּלוּלָה בִּשְׁמֹן לְמִנְחָה

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלַעִין הִוא מִתְקָלָהּ מִזְרָקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלַעִין בְּסְלַעִי

קוּדְשָׁא תְרוּיָהוֹן מִלֵּן סִלְתָּא דְפִילָא

בְּמִשָּׁח לְמִנְחָתָא:

נו כַּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֹאָה

קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֹדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלִיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

נז פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּור חֵד בַּר תֹּוּרִי דְכֹר חֵד אֹמַר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

נח שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לַחֲטָאתָא:

נֹט וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בִּקְרָשׁ שְׁנִים

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כַּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן גְּמִלְיָאֵל בֶּן פְּדָהצֹר: (פ)

וְלִנְכַסֵּת קוֹדֶשִׁיא תוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גְדֵי חֲמִשָּׁה אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבַּן גְּמִלְיָאֵל בַּר פְּדָהצֹר:

ס בִּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי

בְּנֵי־מִן אֲבִידֹן בֶּן גִּדְעָנִי:

בְּיוֹמָא תְּשִׁיעָאָה רַבָּא לְבָנֵי בְּנֵי־מִן

אֲבִידֹן בַּר גִּדְעָנִי:

סא קַרְבָּנֹו קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שֶׁל־נְשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אַחַד כֶּסֶף שְׂבָעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת

בָּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:

קַרְבָּנֶה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וּתְּלַתִּין סְלָעִין הָיָה מִתְּקֵלָה מִזֶּרְקָא חַד
דְּכֶסֶף מִתְּקֵלָה שְׁבַעֵין סְלָעִין בְּסִלְעֵי
קוּדְשָׁא תַרְוֵיהּוֹן מֶלֶךְ סִלְתָּא דְּפִילָא
בְּמִשַּׁח לְמִנְחָתָא:

סב פֶּה אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְּקֵל עֶשֶׂר סְלָעִין הִיא
דְּדָהָב מְלֵיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

סג פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כִּבְשׁ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לָעֹלָה:

תֹּר חֵד בַּר תּוֹרִי דְכַר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לָעֹלָתָא:

סד שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחַטָּאתָא:

סה וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרֵב בֶּן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעָנִי: (פ)

וּלְנִכְסֹת קוֹדֶשֶׁיָא תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁא גְדִי חֲמִשָּׁא אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁא דִין קָרְבַּן אֲבִידֵן בַּר גְּדֵעוֹנִי:

סו בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנִי

דָּן אַחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדִּי:

בַּיּוֹמָא עֲשִׂירָאָה רַבָּא לְבָנִי דָּן אַחִיעֶזֶר

בַּר עַמִּישַׁדִּי:

סז קָרְבָּנוֹ קִנְעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַכֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלַת

בְּלוּלָה בִּשְׁמֹן לְמִנְחָה:

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלָעִין הִוא מִתְקִלָּה מִזֶּרְקָא חַד

דְּכֶסֶף מִתְקִלָּה שִׁבְעִין סְלָעִין בְּסְלָעִי

קוּדְשָׁא תְרוּיָהוֹן מֶלֶן סֵלְתָא דְפִילָא

בְּמִשָּׁח לְמִנְחָתָא:

סח כֶּסֶף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה

קִטְוֹרֶת

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֵשֶׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהֵב מִלִּיא קִטְוֹרֶת בּוֹסְמִיא:

סֵט פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּור חֵד בַּר תֹּוֹרִי דְכֹר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

עֲשִׂיעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחֻטָּאתָא:

עא וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה

כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדַּי:

וְלִנְכַסֵּת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תֵּרִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גִדֵּי חֲמִשָּׁה אֲמִרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בַּר עַמִּישַׁדַּי:

שב יעי עב

בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא

לְבָנִי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן עֲכָרָן:

בְּיוֹמָא חַד עָשָׂר יוֹמָא רַבָּא לְבָנִי אֲשֶׁר

פִּגְעִיאל בֶּר עֲכָרָן:

עג קַרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק

אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלַת

בְּלוּלָה בִשְׁמֶן לְמִנְחָה:

קָרְבָּנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלָעִין הִוָּה מִתְקָלָה מִזְרְקָא חַד

דְכֶסֶף מִתְקָלָה שְׁבַעֵין סְלָעִין בְּסְלָעֵי

קוּדְשָׁא תְרוּיָהוֹן מְלֵן סְלָתָא דְפִילָא

בְּמִשַּׁח לְמִנְחָתָא:

עַד כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה

קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֶשֶׂר סְלָעִין הִיא

דְדָהָב מְלֵיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

עָה פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּור חֵד בַּר תֹּוֹרִי דְכַר חֵד אִמַּר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

עו שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לְחַטָּאתָא:

עז וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרַבַּן פִּגְעִיאל בֶּן עֲכָרָן: (פ)

וּלְנַכְסֵת קוּדְשִׁיא תוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁא גְדִי חֲמִשָּׁא אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁא דִין קָרַבַּן פִּגְעִיאל בַּר עֲכָרָן:

עח בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא

לְבָנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן עֵינָן:

בְּיוֹמָא תִּירִי עָשָׂר יוֹמָא רַבָּא לְבָנֵי

נַפְתָּלִי אַחִירַע בַּר עֵינָן:

עט קָרַבַּנּוּ קַעֲרַת כְּסָף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל

הַכֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת

בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן לְמִנְחָה:

קֶרֶבֶנָה מִגִּסְתָּא דְכֶסֶף חֲדָא מֵאָה

וְתִלְתִּין סְלַעִין הִוא מִתְקָלָהּ מִזֶּרְקָא חַד

דְּכֶסֶף מִתְקָלָהּ שִׁבְעִין סְלַעִין בְּסְלַעִי

קוּדִישָׁא תְרוּיָהוֹן מִלֵּן סֵלֶתָא דְפִילָא

בְּמִשָּׁח לְמִנְחָתָא:

כ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה

קִטְרֶת:

בְּזִיכָא חֲדָא מִתְקַל עֲשָׂר סְלַעִין הִיא

דְּדָהָב מְלִיא קִטְרֶת בּוֹסְמִיא:

כא פֶּר אֶחָד בֶּן בֶּקָר אֵיל אֶחָד

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:

תֹּר חֵד בַּר תּוֹרִי דְכֹר חֵד אֹמַר חֵד בַּר

שִׁתָּה לְעֹלָתָא:

כב שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:

צִפִּיר בַּר עֲזִין חֵד לַחֲטָאתָא:

פג ולְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בַּקָּר שְׁנַיִם

אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה

כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה

קָרְבַּן אֲחִירֵע בֶּן עֵינָן: (פ)

וּלְנִכְסֹת קוֹדֶשֶׁת תּוֹרִין תִּירִין דְּכָרִין

חֲמִשָּׁה גִדֵּי חֲמִשָּׁה אֲמָרִין בְּנֵי שֵׁתָא

חֲמִשָּׁה דִּין קָרְבַּן אֲחִירֵע בַּר עֵינָן:

פד זאת חֲנֻכָּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם

הַמִּשַׁח אֶת־וּמֵאֵת נְשִׂאֵי

יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְתָּ כֶּסֶף שְׁתֵּים

עֲשִׂירָה מִזֶּרְקֵי כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר

כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשִׂירָה:

דָּא חֲנֻכַּת מִדְּבַחַא בְּיוֹמָא דְּרַבִּי יִתְה

מִן רַבִּי יִשְׂרָאֵל מְגִיִּסִי כֶּסֶף תְּרֵתָא

עֲשִׂרֵי מִזֶּרְקֵי כֶּסֶף תִּרִין עֶשֶׂר בְּזִיכֵי

דְּדִּהְבָּא תְּרֵתָא עֲשִׂרֵי:

בְּיוֹם הַמִּשַׁח אֶת־וּמֵאֵת בְּיוֹם שְׁנִמְשַׁח

הקריב, ומה אני מקיים אחרי המשה,
שנמשה תחלה ואחר כך הקריב. או אחרי
המשה לאחר זמן, ולא בא ללמד ביום
המשה אלא לומר שנמשה ביום, כשהוא
אומר ביום משחו אותם, למדנו שנמשה
ביום, ומה תלמוד לומר ביום המשה אותו,
ביום שנמשה הקריב: קערת כסף שתיים
עשרה. הם הם שהתנדבו ולא אירע בהם
פסול:

פה שלֹעֲשִׂים וּמֵאָה הַקְּעָרָה

הָאֶחָת כָּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק

הָאֶחָד כָּל כָּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים

וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

מֵאָה וּתְלָתִין סִלְעִין הִוא מִתְקָלָא

דְּמַגִּיסְתָּא חֲדָא דְכֶסֶפָא וְשִׁבְעִין

דְּמִזְרָקָא חָד כָּל כָּסֶף מִנִּיא תִרִין

אֲלֵפִין וְאַרְבַּע מֵאָה בְּסִלְעֵי קוֹדֶשׁ:

שְׁלִשִׁים וּמֵאָה הַקְעֵרָה הָאֶחָת וְגו'. מֵה

תִּלְמוּד לֹאמַר, לְפִי שֶׁנֶּאֱמַר שְׁלִשִׁים וּמֵאָה

משקלה ולא פירש באיזו שקל, לכך חזר
ושנאה כאן, וכלל בכולן כל כסף הכלים
בשקל הקדש: כל כסף הכלים וגו'.
ללמדך שהיו בלי המקדש מכוונים
במשקלן, שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן
באחד, לא ריבה ולא מיעט:

כּו כִּפּוֹת זָהָב עֲשִׂיָּה
מִלֵּאת קִטְרֹת עֲשִׂיָּה עֲשִׂיָּה
הַכֹּף בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ כָּל זָהָב
הַכִּפּוֹת עֲשִׂיָּה וּמִנְּה:

בְּזִיכֵי דְדַהֲבָא תִּרְתִּי עֲשִׂי מִלִּין קְטֹרֶת
בוֹסְמִיא מִתְקַל עֲשִׂי סְלֵעִין הִוָּה
מִתְקַלָּא דְּבִזִּיכָא בְּסֵלְעֵי קוּדְשָׁא כָּל
דְּהַב בְּזִיכֵיא מְאָה וְעֲשָׂרִין:

כפות זהב שתים עשרה. למה נאמר, לפי
שנאמר כף אחת עשרה זהב, היא של זהב
ומשקלה עשרה שקלים של כסף, או אינו
אלא כף אחת של כסף ומשקלה עשרה
שקלי זהב, ושקלי זהב אין משקלם שווה
לשל כסף, תלמוד לומר כפות זהב, של

זהב היו:

מפטיר

כָּל הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנִיִּם עֹשֶׂה

פָּרִים אֵילָם שְׁנִיִּם עֹשֶׂה

כִּבְשִׂים בָּנִי שְׁנָה שְׁנִיִּם עֹשֶׂה

וּמִנְחָתָם וְשְׂעִירֵי עֲזִים שְׁנִיִּם

עֹשֶׂה לְחֹטֵאת:

כָּל תּוֹרֵי לְעֹלֹתָא תִּירֵי עֹשֶׂה תּוֹרִין

דְּכָרִין תִּירֵי עֲשֹׂר אֲמַרִּין בְּנֵי שֵׁתָא תִירֵי
עֲשֹׂר וּמִנְחַת־הוֹן וְצִפְיֵירי בַר עֲזִין תִירֵי
עֲשֹׂר לַחֲטָאתָא:

פֶּח וְכֹל בְּקֹר זִבַּח הַשְּׁלָמִים
עֲשִׂירִים וְאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילָם
שְׁנַיִם עֶתְדִים שְׁנַיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמַּשַּׁח אֹתוֹ:

וְכֹל תּוֹרֵי לְנִכְסֹת קוֹדֶשִׁיא עֲשִׂרִין

וְאַרְבָּעָא תּוֹרִין דְּכָרִין שְׁתֵּין גְּדִין שְׁתֵּין

אֲמַרִין בְּנֵי שֵׁתָא שְׁתֵּין דָּא חֲנֻכַּת

מִדְּבַחָא בְּתַר דְּרַבִּיו יִתְה:

פֻּט וּבְבֹא מִשָּׁה אָל אֶהֱל מוֹעֵד

לְדַבֵּר אֶתּוּ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל

מִדַּבֵּר אֱלִיו מַעַל הַכַּפֹּרֶת

אֲשֶׁר עַל אֶרֶץ הָעֵדֻת מִבֵּין

שְׁנֵי הַכְּרֵבִים וַיְדַבֵּר אֱלִיו: (פכפ)

וְכַד עָלִיל מִשָּׁה לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא לְמַלְלָא

עֲמָהּ וְשָׁמַע יְיָ קֹלָא דְּמַתְּמִלָּל עֲמָהּ
מֵעַלָּוִי כַּפֶּרֶתָּא דִּי עַל אֲרוֹנָא
דְּסִהְדוּתָא מִבֵּין תִּרְיִן כְּרוּבֵיָא וּמַתְּמִלָּל
עֲמָהּ:

ובבא משה. שני כתובים המכחישים זה
את זה בא שלישי זהכריע ביניהם, כתוב
אחד אומר וידבר ה' אליו מאהל מועד,
והוא חוץ לפרכת, וכתוב אחד אומר
ודברתי אתך מעל הכפרת, בא זה זהכריע
ביניהם, משה בא אל אהל מועד ושם
שומע את הקול הבא מעל הכפרת מבין

שני הכרובים, הקול יוצא מן השמים לבין
שני הכרובים ומשם יצא לאהל מועד:
וישמע את הקול. יכול קול נמוך, תלמוד
לומר את הקול, הוא הקול שנדבר עמו
בסיני, וכשמגיע לפתח היה נפסק ולא
היה יוצא חוץ לאהל: מדבר. כמו מתדבר,
כבודו של מעלה לומר בן, מדבר בינו לבין
עצמו ומשה שומע מאליו: וידבר אליו.
למעט את אהרן מן הדברות: חסלת
פרשת נשא: